

International Science Group

ISG-KONF.COM

III

INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE "GLOBAL TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF EDUCATIONAL SYSTEMS"

Bergen, Norway

January 21-24, 2025

ISBN 979-8-89692-741-9

DOI 10.46299/ISG.2025.1.3

GLOBAL TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF EDUCATIONAL SYSTEMS

Proceedings of the III International Scientific and Practical Conference

Bergen, Norway
January 21 – 24, 2025

UDC 01.1

The 3rd International scientific and practical conference “Global trends in the development of educational systems” (January 21 – 24, 2025) Bergen, Norway. International Science Group. 2025. 321 p.

ISBN – 979-8-89692-741-9
DOI – 10.46299/ISG.2025.1.3

EDITORIAL BOARD

Pluzhnik Elena	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
Liudmyla Polyvana	Department of accounting, Audit and Taxation, State Biotechnological University, Kharkiv, Ukraine
Mushenyk Iryna	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
Prudka Liudmyla	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
Marchenko Dmytro	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
Harchenko Roman	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
Belei Svitlana	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
Lidiya Parashchuk	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
Levon Mariia	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
Hubal Halyna Mykolaivna	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

LINGUISTICS		
19.	But Y. ANALYSIS OF AUTOMATED TRANSLATION SYSTEMS AND THEIR EFFECTIVENESS	133
20.	Daniyeva M.D. THE EVOLUTION THEORY OF LANGUAGE	137
21.	Мільо А. ДИСКУРСИВНІ ПРАКТИКИ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ: ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ	141
22.	Сахацька В.В. ІНТЕРАКТИВНІ ПЛАТФОРМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	146
LITERARY STUDIES		
23.	Оропай А. ПРОБЛЕМНО-ТЕМАТИЧНЕ КОЛО ПРОЗОВОГО ДОРОБКУ ОКСАНИ ЗАБУЖКО	153
MANAGEMENT, MARKETING		
24.	Ящук Т.А. МОДЕЛІ ТА МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	156
MEDICINE		
25.	Andrushchak I. MODERN SCIENTIFIC DIRECTIONS OF RESEARCH IN HEALTH ECONOMICS	160
26.	Kharkivska D., Vizir M., Aleksandrova T. BRUGADA SYNDROME: CLINICAL FEATURES, DIAGNOSIS, AND MODERN APPROACHES TO TREATMENT	165
27.	Markovych O., Prokopchuk V., Ryzhkovskyi V., Tokarchuk H., Voitovych L. THE EFFECT OF PHYSICAL REHABILITATION ON THE QUALITY OF LIFE OF PATIENTS WITH VARICOSE VEINS OF THE LOWER LEGS IN THE STAGE OF SUBCOMPENSATION	167

МОДЕЛІ ТА МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ящук Тетяна Анатоліївна,
к. е. н., доцент,
доцент кафедри маркетингу, менеджменту та управління бізнесом,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Останнє десятиліття українців супроводжують постійні випробування, тож і система вищої освіти в сучасному суспільстві функціонує в тяжких умовах. Саме тому вона потребує появи нових рішень в управлінні закладами вищої освіти, методів та моделей розвитку. В сучасних реаліях галузь управління на ринку праці стає однією з найбільш перспективних галузей праці. Паралельно у світі дуже швидкими темпами впроваджуються нові підходи управління, зокрема й проєктний підхід, у сферу вищої освіти. Як показує аналіз, освітня галузь потребує розроблення нових високоефективних методологій управління проєктами і застосуванням інформаційних технологій, орієнтованих на специфіку закладів вищої освіти.

Для ефективного прийняття рішень та чітко аргументованих дій управлінця необхідно мати чіткий та детальний аналіз або розуміти вплив та можливі варіанти рішень, які задовольняють умови, в чому допомагають економіко-математичні методи і моделі. Ефективність застосування математичних методів і моделей в управлінні економічними процесами залежить від рівня розвитку математичного інструментарію. Сьогодні бурхливий розвиток математичних методів і моделей відбувається за такими напрямами: нечіткі множини, багатокритеріальна оптимізація, динамічне моделювання, моделювання економічної динаміки, статистичні інструменти, методи оптимального управління

Моделювання як метод дослідження систем застосовується при розробці досить складних управлінських рішень і являє собою побудову моделей або системи моделей досліджуваного об’єкта для його вивчення. При управління проєктами найчастіше використовують математичні моделі. У процесі прийняття рішень з управління проєктами на етапах постановки проблеми, пошуку альтернатив використовуються також описова (дескриптивна) і нормативна (аналітична) моделі. Дескриптивні (описові) моделі ґрунтуються на емпіричних спостереженнях, вони містять невелику кількість елементів і пояснюють економічні співвідношення так, як вони існують в реальному світі, але в спрощеній формі [1, с. 535].

Методи, які використовуються на етапі діагностики проблем, забезпечують їх достовірний і найбільш повний опис. У їх складі виділяють методи порівняння, факторного аналізу, моделювання і прогнозування. Всі ці методи здійснюють збір, зберігання, обробку та аналіз інформації, фіксацію найважливіших подій. Набір методів залежить від характеру і змісту проблеми, термінів і коштів, які виділяються на етапі постановки. Моделювання включає:

економіко-математичні моделі, моделі теорії масового обслуговування, теорії запасів, економічного аналізу та ін. Економіко-математичне моделювання ґрунтується на використанні однофакторних і багатофакторних моделей.

В останні роки суттєво підвищилась роль освіти. Практично в усіх країнах університетські комплекси стали ядром території інноваційного розвитку. Саме на базі провідних університетів у багатьох країнах створені різні інноваційні структури (наприклад, кластери або технопарки), що стали організаційними та технологічними майданчиками для інтегрованої діяльності тріади «освіта-наука-бізнес», особливо на регіональному рівні та в окремих (високотехнологічних) секторах економіки. Тобто розширеним стає розуміння ролі вищої освіти в інноваційному процесі: на його базі не тільки створюються науково-дослідні розробки, але й формуються цілісні структури, які дозволяють здійснювати ефективний інноваційний процес. Заклад вищої освіти може набути популярності та відомості завдяки двом факторам – власним науковим розробкам (включаючи об'єкти інтелектуальної власності) та випускникам, точніше якості освіти своїх випускників та затребуваності їх на ринку праці [2, с.134].

Основними особливостями управління проєктами в державному освітньому секторі є:

– виконання низки короткострокових (термінових) наукових проєктів, спрямованих на підвищення якості освіти України та ліквідацію відставання від провідних країн світу;

– специфічна ієрархічна структура управління закладами вищої освіти;

– повне державне бюджетне фінансування наукової і науково-технічної діяльності закладу вищої освіти;

– значний відрив науково-педагогічних працівників від основної діяльності для виконання службових завдань (але у даній негативній, на перший погляд, особливості міститься і позитивний ефект, а саме: інтеграція наукової діяльності з основною прикладною діяльністю, що виражається у впровадженні в освітній процес результатів наукової діяльності та інтеграції в навчальні програми закладу вищої освіти);

– негнучкість штатно-посадового розпису та обмежений вплив на це менеджера, що в свою чергу тягне обмеження керівника у засобах управління процесом наукової і науково-технічної діяльності підпорядкованого підрозділу [3, с. 131].

Основним контентом управління проєктами є вибір форми організації, що сприяє його найскорішому, якіснішому та менш витратному виконанню. Особливо велике значення мають структура та послідовність виконання різноманітних дій, що включені в складні науково-дослідні проєкти. Перелік напрямів застосування проєкного підходу в управлінні освітньою галуззю доволі великий, а отже, і методів, і моделей, які використовуються для цього доволі багато.

Динамічні зміни в економічному середовищі вимагають постійного вдосконалення форм і методів управління. В Україні у проєктному менеджменті

з початку 2000-х років відбуваються вагомі зміни у підходах до управління, що характеризуються як гнучкі agile-методи (Kanban, SCRUM, Extreme programming, Lean та інші). Спочатку їх застосовували в IT-індустрії, а нині вони стають звичними у банківській сфері, рекламі, публічному управлінні, аграрному секторі – скрізь, де «не працюють» класичні підходи. Головна суть agile-менеджменту полягає у тому, що саме реакція на зміни примушує організацію бути гнучкою та інноваційною. Замість удосконалення процесів та інструментів управління основна увага приділяється розвитку потенціалу людини, підвищенню рівня відповідальності за продукт [4, с. 38].

Питаннями розроблення методів управління проєктами у закладах вищої освіти займаються багато українських та зарубіжних вчених. У своїх працях вони наводять метод розподілу проєктів між науковими колективами закладу освіти, що враховує не тільки кадрове забезпечення та навантаження виконавців, а має механізм оцінювання успішного виконання проєкту в загальному портфелі наукових проєктів закладу вищої освіти. Також ними розроблено метод оцінювання наукового потенціалу науково-педагогічних підрозділів закладу, що враховує не лише кадрову складову, а й рівень забезпеченості даного проєкту, передбачає можливість статичної та динамічної складових наукового потенціалу, що є показником стійкості та розвитку закладів вищої освіти, з урахуванням особистих досягнень співробітників. Вперше розроблено модель інформаційного процесу вступу абітурієнта на дуальну форму навчання з урахуванням впливу альтернатив ранжування на формування рейтингу. Під час процесу ранжування альтернатива (абітурієнт) є одночасно суб'єктом та об'єктом ранжування. Удосконаливши класичний метод багатокритеріального аналізу VIKOR-TODIM, модель допомагає врахувати критерії обох стейкхолдерів (абітурієнта та компанії) під час вибору компанії для навчання абітурієнта на дуальній формі здобуття освіти.

Під час інтеграції економіки України до європейського простору, проведення реформ системи освіти і приведення її до європейських стандартів уможливлять не лише зберегти науковий потенціал країни, а й запровадити міжнародні стандарти. Для цього розроблено лінгвістичну модель освітнього процесу для дослідження перспективних напрямів трансформації спеціальності або бізнес-тренінгу на основі накопичення інформаційного поля. Також запропоновані удосконалені методи управління проєктами на основі інтегрованої моделі типових структурних рішень за фахом шляхом створення інформаційно-аналітичної системи управління навчальними проєктами випускових кафедр в закладах вищої освіти.

Провідні вчені пропонують ідею японського стандарту P2M – застосувати моделі процесів управління проєктами і програмами в галузі освіти через впровадження «Нова Башта P2M». Вони класифікують освітній проєкт не як окремий проєкт, а як компонент структури програми, що ґрунтується на ціннісному підході інтеграційної сутності P2M. Ними передбачено, що для вирішення проблем професіоналами високого рівня застосовується модель «вміти – знати – застосовувати професійні знання».

Провівши аналіз систем управління проєктами у закладах вищої освіти, можна виокремити такі основні методи і моделі: математична модель інформаційного середовища проєктів закладів вищої освіти; модель структуризації інформаційного середовища проєктів ЗВО; методи моделювання складних систем управління за рахунок відображення особливостей інформаційного середовища проєктів ЗВО в елементах і відношеннях імітаційно-інформаційної моделі; імітаційно-інформаційна модель схеми виконання дій в проєктах ЗВО; структура інформаційної бази і програмних засобів системи управління проєктами ЗВО; методи експертного наповнення інформаційної бази системи управління проєктами ЗВО [5, с. 108].

Участь України у загальноєвропейських та світових проектах, організаціях та структурах і новітні технології в освітніх процесах вимагають застосування проектного підходу при вирішенні проблем забезпечення високого освітнього рівня підготовки фахівців в усіх галузях економіки. Для побудови економіки з розвинутим підприємництвом, інноваціями та високою продуктивністю виробництва Україні, як державі, яка має великий інтелектуальний потенціал, необхідно забезпечити формування синергії освітньої, дослідницької та інноваційної сфер. Реалізація цього підходу можлива через розробку та впровадження освітніх наукових проектів розвитку інноваційної діяльності.

Список літератури:

1. Дядюн С. В. Моделі та методи прийняття управлінських рішень в менеджменті і економіці. *Інновації в управлінні соціально-економічним розвитком:* матеріали І Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції присвяченої 95-річчю Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова, Харків, 5 березня 2018 р., С.535-538.

2. Петренко В. О., Маймур В. О. Огляд основних положень управління науковими проєктами *Управління проєктами. Перспективи розвитку проєктного та нейроменеджменту, інформаційних технологій управління, технологій створення та використання об'єктів права інтелектуальної власності, трансферу технологій:* збірник наукових праць за матеріалами V Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (23-24 березня 2023 р.). УДУНТ, УКРНЕТ, НДІІВ НАПрН України, Дніпро: Юрсервіс, 2023. С.132-140.

3. Крамський С. О., Євдокімова О. М., Захарченко О. В. Економіко-математичні методи управління науковими проєктами у навчальних закладах вищої освіти. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2021. (47). С. 129-145.DOI: https://doi.org/10.18524/2413-9998.2021.1(47).227011.

4. Галушка З. І. Гнучкі методи управління проєктами: роль проєктного менеджера. *Економіка та управління підприємствами*. 2021. № 4(84). С. 37-42. DOI: https://doi.org/10.32782/2520-2200/2021-4-5.

5. Мокієнко Ю., Морозова Г. (2023). Сучасні моделі і методи управління проєктами у закладах вищої освіти. *Управління розвитком складних систем*. 2023. (56). С. 105–115. DOI: https://doi.org/10.32347/2412-9933.2023.56.105-115.